

EXPUNERE DE MOTIVE

După destrămarea URSS în 1991, fosta Republică Sovietică Socialistă Moldovenească, înființată în 1940, și-a obținut independența, iar odată cu aceasta s-au produs o serie de schimbări socio-politice ce au permis românilor din Republica Moldova să revină la valorile naționale românești.

Reformele culturale și educaționale produse în anii 1989 – 1992, au încurajat majoritatea populației din Republica Moldova să lupte cu multă fermitate pentru democrație, pentru respectarea drepturilor omului și pentru revenirea la valorile culturale românești.

În acest context, în regiunea de est a Republicii Moldova s-a dezvoltat, începând cu anul 1989, o mișcare separatistă ce nu a permis aplicarea noilor reforme culturale și educaționale pe care le-a adoptat în mod democratic forul legislativ al republicii. La 2 septembrie 1990, în regiunea de est a Republicii Moldova a fost înființată „republica moldovenească nistreană”, care după conflictul armat din 1992, sprijinit de trupele armatei Federației Ruse, a reușit să pună sub control întregul teritoriu din partea stângă a râului Nistru a Rep. Moldova, precum și orașul Bender, aflat în partea dreaptă a Nistrului.

Situația a devenit extrem de dificilă pentru românii din regiunea transnistreană, deoarece autoritățile separatiste au declanșat o adevărată prigoană, supunând populația românească unei campanii de discriminare rasială, etnică și religioasă fără precedent.

În acest context, autoritățile separatiste au reținut la începutul lunii iunie 1992, pe domnul Alexandru Leșco, Andrei Ivanțoc, Tudor Popa, români din Tiraspol, membri ai Frontului Popular din Republica Moldova, împreună cu liderul Ilie Ilașcu, înscenându-le un proces judecat de către un tribunal ilegal din "autoproclamata republică moldovenească nistreană".

Prin acest proces inechitabil, fără a se respecta prezumția de nevinovăție și administrându-se probe prefabricate, patrioții români au fost condamnați la moarte și la alte pedepse, de 12 și 15 ani închisoare, de către un regim nerecunoscut de nicio țară din lume, de niciun organism internațional și pe teritoriul căruia staționează trupele militare ale Federației Ruse.

Prin acest act ilegal, abuziv și sfidător, autoritățile separatiste au urmărit descurajarea românilor în a-și manifesta atașamentul față de valorile profunde românești de care au fost lipsiți pe perioada administrației sovietice.

Astfel, Ilie Ilașcu, fost condamnat la moarte, a fost eliberat din detenție de autoritățile separatiste transnistrene în anul 2001, după 9 ani, fiind ales senator în Parlamentul României.

Alexandru Leșco a fost eliberat la termenul stabilit de către tribunalul ilegal de la Tiraspol, după 12 ani de detenție.

Andrei Ivanțoc și Tudor Popa au fost eliberați după 15 ani de detenție.

În prezent, Alexandru Leșco, Andrei Ivanțoc și Tudor Popa, deși au fost decorați de către Președintele României, în data de 3 iulie 2007 cu Ordinul Steaua României în grad de Cavaler, nu beneficiază de niciun suport din partea statului român și nici din partea Republicii Moldova, pentru a cărei independență au luptat.

Propunem, astfel, declararea prin lege a domnilor Alexandru Leșco, Andrei Ivanțoc și Tudor Popa drept eroi-martiri, în semn de recunoaștere și respect pentru suferințele îndurate în numele democrației, a libertății și a valorilor profunde românești

In temeiul Art. 74 din Constitutia Romaniei si in conformitate cu prevederile art. 85 alin.[2] din Regulamentul Senatului republicat, inaintam prezentul proiect de lege.

INITIATORI

Senator Badea Viorel

Senator Urban Iulian

PARLAMENTUL ROMANIEI